

grof z Bogom! Slovenci ne marajo zanj in ga tudi ne bomo nikoli več volili. On je kriv, da je nemška manjšina slovenskej večini vrinola nemškega načelnika. G. dr. Duchatsch je hotel takoj novo volitvo. G. dr. Radaj se mu je pa uprl rekoč, da smo volitev itak siti in ne utegnemo, naj se čaka, da bo več volitev potrebnih in bolje utegnili, nego sedaj. Večina je pritrdila g. dr. Radaju in g. dr. Duchatsch je ostal na cedilu. — Škoda, katero je lani Pesnica napravila v Leitersbergu in Rožpahu, se popravi na okrajne stroške. Spod. Dupleku dovolilo je se 73 fl. pomoči za popravilo pri Dravi, Loki pa jednaka prošnja odbila, ker dotični del Dravskega obrežja pripada ptujskemu okraju. Srenji Vale in Pozrnik prejele ste 100 fl., da popravite po lanskim nalivih poškodovane steze. G. Gert je vprašal, ali se bo franheimska steza proglasila za okrajno cesto ali ne? Načelnik g. dr. Schmiderer se izgovarja s tem, da še ni utegnili se o tej stezi do dobrega podučiti in dotičnih pisem prebrati in torej denes tudi ne odgovora dati. S tem je bila seja dokončana!

Iz Celja. (Šolske sestre). Kakor je bilo v „Slov. Gosp.“ naznanjeno, vršilo je se dne 1. aprila slovesno blagoslovljanje vogelnega kamna novemu poslopju šolskih sester. Milostljivi naš knez in škof so bili navzoči in kamen blagoslovili. Preden je se kamen vložil, predčital je se spomenski spis, ki se je kamnu pridjal. Spis je trojezičen, latinski, slovenski in nemški. Prvi se glasi: Anno reparatae salutis MDCCCLXXX gloriosissime regnante Ecclesiam Dei S. P. Leone XIII., gubernante Augustissimo Imperatore Austriae Francisco Josepho I. Celsissimo ac Reverendissimo Principe Episcopo Lavantino Jacobo Maximiliano Stepisch-negg, nato Celejae, admodum Revrdo Dno abbate Celejensi mitrato Antonio Wretschko — aedificata est haec domus in hon. Dei, B. M. V., ss. PP. Josephi & Francisci, usui sororum scholasticarum III. ordinis destinata. Slovenski spis: Premilostljivi knez in škof Lavantinski Jakob Maksimilijan so darovali deset tisuč gld. a. v. v ta namen, da se postavi v Celji hiša, v kateri naj podučujejo šolske sestre dekleta iz celjske okolice. Delo so izročili l. 1879 v Celji ustanovljenemu „katoliškemu podpor-nemu društvu“, katerega udje po celjski in so-sednih farah so z veseljem pomagali pri zidanju poslopja s vožnjo, lesom pa tudi v denarjih. V nemškem odstavku je slednjič povedano, da so milostlj. knezoškof vogelni kamen blagoslovili l. aprila 1880, prvi četrtek po veliki noči. Ta spomenski list se je potem od obilnih navzočih dostojanstvenikov podpisal ter položil v škrinjico, v katero smo djali tudi nekaj molekov, križec, nekaj svetinj, podobice, društvena pravila, podobe sv. Očeta, cesarske rodbine, podobo mil. knezoškofa itd. — Podpisani odbor izreka najprisrčnišo zahvalo milostljivemu knezu in škofu, prečastitim gos-podom duhovnikom in vsem p. n. gostom, kateri so pripomogli k toliko slovesnemu obhajanju bla-

goslovljenja vogelnega kamna za poslopje šolskih sester dne 1. aprila.

V Celji 2. aprila 1880.

Odbor kat. podp. društva.

Iz Leskovca v Haložah. (Vinski goljufi).

V naših goricah zori dobra kapljica, katero smo mnoga leta že prav lahko v denar spravljali. Ali nekaj časa sem je vse na slabo se spreverglo. Kakšen je temu vzrok? Najbolj nekateri pohlepni ničvredneži in goljufi, ki so nas spravili pri vinskih kupcih in tržcih ob staro dobro ime. Imamo namreč takih „kaflačev“, ki na Hrvaško hodijo po vino. Ko ga pripeljejo domov, pomešajo ga z nekim zdravilom in baje ž njim proti Mariboru in Gradcu kot s pravim Leskovskim vinom in varajo kupce. Navadno pa kupca le po jedenkrat za nos zvodijo, drugokrat že ne več. Vsak prepričan, da je hrvaško vino, to pa še skaženo, kupil namesto pravega haložana Leskovskega, se razsrdi in psuje celo okolico in se priduši, da ne pride nikdar več v Leskovec vina kupovat. To je velika krivica, pa tudi neznana škoda za celi kraj. Nedolžni posestniki in vinogradarji želijo, naj to svet poizve in ne obsojuje cele okolice po nekaterih „kaflačih“, naj vinski kupci se rajše oglašajo pri poštenih posestnikih in postreglo se jim bode s poštenim blagom!

Od sv. Tomaža. (Konjerejstvo). Že pred večimi letmi so posestniki pri sv. Tomaži in v bližnji okolici spoznali potrebo, da tudi pri nas konjerejstvo podpiramo. Veliko se je pisarilo in prosilo — in glej — sedaj je c. kr. ministerstvo dovolilo, da pridejo dne 9. aprila t. l. 3 dobrega plemena žrebei, ki bodo pri g. c. kr. poštnarji Franci Škerleci naseljeni. Občine so obljubile 3 leta zaporedom seno, slamo, itd. zastonj odrajto-vati, tudi Fr. Škr. za ta čas za štale in drugo stanovanje nič ne terjaja. Kmetovalci poslužujte se radi sedaj te prilike, saj ste sami prepričani, kako ste po 3 ure daleko poprej hodili žrebcev iskat.

Ivan Stajuko, obč. predstojnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf bil je v Pragi od českega in nemškega naroda sijajno, navdušeno sprejet. Čestitkam je odgovarjal spretno česki in nemški. — Čest. oo. benediktinci, kakoršni so nekdanj bili v Gornjem gradu, in so sedaj še v Admontu, Lamprehtu, št. Paula na Koroškem itd. obhajali so 1400letnico rojstva sv. Benedikta v Nurziji na Italijanskem. Ta red ima velikanskih zaslug za sv. Cerkev, za narode in države. — Dne 4. aprila bilo je posvečenje in vmeščenje novega knezoškofa plem. Leissa v Briksenu na Tirolskem, ki je zarad tega znamenito, ker je minister predsednik grof Taaffe celaj svečanosti prisostoval. — V Linci pri mestnih volitvah zmagali so konservativci, v Ljubljani pa Slovenci v 3. raz-redu, to pa sijajno; g. Regali dobil je 176, g. dr.

Deré 175, nemškutarja vlovila samo po 47 glasov; slabše godilo je se Slovincem pri 2. razredu; tukaj so nemškutarski učitelji, penzionisti in uradniki z 280 proti 242 glasom zmagali; Slovenci vendar zavoljo tega niso pobiti; kajti zapazili so velik napredek; lani so zaostali v tem razredu za 138 glasov, letos pa uže samo za 38; pridobili so torej 100 glasov; prihodnjič zmagajo gotovo; volitev v 1. razredu vrši se denes. — Deželna veenilna komisija v Celovci je številko čistega dohodka pri posestvih pozvišala od 1 fl. 86 kr. do 2 fl. 10 kr. pri oralu tako, da je zastran uravnave zemljiščenega davka čisti dohodek, od katerega se bo dača računila, pozvišan za celo deželo od 3,063.980 fl. do 3,450.751 fl. — Gimnazija v Spljetu v Dalmaciji postane hrvatska, več gimnazij na Českem in Moravskem českih, in v Pragi na vseučilišči nastavljena sta 2 nova česka profesorja; vsled tega jadikujejo vsi nemško-judovski listi, kakor da bo sedaj vsega nemštva konec! — Grof Schönborn je zbral katoliško društvo česko, ki je sklenilo prošnjo do državnega zbora, naj novo šolsko postavo predrugeči, da se bode katoliška mladež v šolah res krščanski odgojevala. — Državni zbor pričel je letošnji proračun pretresovati; ustavaški liberalci se zaletavajo srdito v ministra Taaffeja in mu očitajo, da Nemce zatiruje. Oj ti ljubi Bog, kaj bi pa še Slovani naj rekli o zatirovanji, ako uže Nemci tožijo, če eden ali drug minister neče biti slovanožrec? — Stremajer je baje bolen, protin ga vije! — Magjari v Budimpešti so zapreti dali tamošnji nemški teater; nemške novine očitajo Magjarom surovost in nehvaležnost, Slovani nimamo nič zoper to. — Minister Pechy je v državnem zboru naglasil, da bode kmalu predložil načrt zakona o stavljenji železnice iz Budimpešte nad Novisad v Zemun. — Hrvatski ban grof Pejačević obiskal je škofa Strossmajerja v Dijakovaru. V Bosno in Hercegovino gre zaporedom več vojakov, zlasti nove ženijske, artilerijske in pijonirske čete in 9. peš-regiment. — Dosedanje vozarstvo (Fuhrwesen) vojaško so cesar dali predrugačiti ter ukazali osnovati 3 vozne regimente (Train-Regimenter.) —

Vnanje države. Glasoviti nemško pruski Bismark je naenkret cesarju odpovedal in položil svojo kancelarsko službo. Cesar pa neče temu privoliti. Oj, ko bi le, vsa Evropa bi si odehnila. — Gladstone, bivši angleški minister, sovražnik Magjarov in Turkov, je pri volitvah sijajno zmagal, minister in jud Beakonsfield bo moral odstopiti. To je velikanske pomembe. — Francozi so popolnem razburjeni med seboj; vse, kar ondi še kaj v Boga veruje, stoji k škofom in mešnikom, ter brani versko in cerkveno svobodo, katero tako drzno rušijo freimaurerski ministri na veliko škodo in nesrečo cele države. Papež Leon XIII. so nedavno izrekli trdno zaupanje, da bode na Francoskem zmagala pravična in božja reč. — Ruski car hoče iz zastopnikov „zemstev“ (kmetskih srenj), mest

in duhovenstva sestaviti nek državni zbor. — Črnogorceem je sultan vendar privolil velik kos zemlje ob Skadarskem jezeru v zameno za Plavo in Gusinje. — Bolgarski knez pozval je novo ministerstvo, kojemu predsednik je Cankov. — V Afganistanu prodril je Abduraman v Majdan ter močno nagaja Angležem.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje k Bohinjskemu jezeru in Savici.

II. Gostilničar mi je z dobrim domačim sirom pa s slabim vinom postregel; a potem napotim se dalje proti Bohinjskemu jezeru in Savici, kajti to je bil cilj mojega potovanja. Od Bistrice do Bohinjskega jezera je le uro hoda, a voznik me je v $\frac{1}{2}$ uri pripeljal. Bilo je menda ravno poldne, ko zagledam jezero, o katerem je človek toliko slišal pripovedovati, toliko čital, a si pravega pojma o njem vendar ni mogel prisvojiti. Z nekako dašno zadovoljnostjo in srčnim zadostenjem gledam temno vodovje, katero je od treh strani obdano od visokih gora, koje obseva svetlo solnce; le na eni strani, na vzhodni (ali bolj na tanko na jugovzhodni) strani je odprto; kajti tu se iz jezera izteka Savica, katera se na severozahodni strani vanj izliva. Tikoma pred jezerom je lesen most, ki pelje čez Savico k stari cerkvi, katera bi bila vredna, da si jo bolj na tanko ogledamo, kajti ima nekatere starodavne znamenitosti. Toda jezero ima prednost. Hitro toraj k čolniču, da me popelje po 1 uro dolgem in $\frac{1}{4}$ ure širokem jezeru, ki je globoko 142 čevljev ali okolo 45 metrov. Čvrsto je veslal mož, ki je uže na stotine obiskovalcev Bohinjskega jezera po njem prepeljal, in v slabi urici bili smo uže na nasprotnem bregu. Sredi jezera smo videli drugo prijazno, a malo cerkvico sv. Duha, ki se vidi pod gozdom na desnem bregu jezera. Na levem pa je visoko mogočno skalovje od katerega ti osemkrat odmeva, ako se z dovolj močnim glasom zadereš. Na vzhodni strani jezera uže najdeš malo človeških bivališč, redke hišice, a na zahodni strani, pod virom Savice, ne biva ti več človeška duša. Po kratkem poletji pač raste na teh gorskih senožetih dobra trava, katero ljudje spravljajo v lesene hišice, katerih je več tu blizu ob izviru bistre Savice. „Blizu“ sem rekel, ali vendar je od Bohinjskega jezera do njega še uro hoda, in to peš hoje, kajti vozne poti ni, in kateri konji bi te tudi vlekli navzgor proti skalovju, kjer dere bistra Savica? Pot pešna je sicer precej uglajena in ne napačna, zlasti začetkoma. Predno dojdeš do struge Savice, katere šumljanje uže od daleč čuješ, pokaže vodnik, kajti sam težko najdeš zanimivi kraj, pot, ki vodi proti Triglavu, in sicer najprvo k sedmerim jezerom. Slehern utegne majati z glavo, češ, po tem strmem skalovju, po teh stenah ne more biti poti. In vendar je uže veliko lovcev in gorskih potovalcev baš po tej poti došlo